

V E D T A K

I

STATENS HELSEPERSONELLNEMND

Klager: klager født 1951.

Advokat: Øyvind Kraft

Saken gjelder: Klage over Statens helsetilsyns vedtak av 15. januar 2016 om tilbakekall av autorisasjon som fysioterapeut, jf. lov av 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 57

Vedtak: Statens helsetilsyns vedtak av 15. januar 2016 stadfestes

Saksforholdet:

Klageren er utdannet fysioterapeut i Tyskland og fikk norsk autorisasjon som fysioterapeut 16. september 1976. På tidspunktene for de hendelser som ligger til grunn for tilsynssaken, arbeidet klageren som fysioterapeut ved U. Han arbeidet alene i et enkeltmannsforetak, med driftstilskudd fra X kommune bydel V.

Tilsynssaken mot klageren ble opprettet av Fylkesmannen i W (Fylkesmannen) på bakgrunn av bekymringsmelding av 4. november 2014 fra Helfo. Det ble opplyst at Helfo hadde en pågående kontroll av klagerens refusjonskrav, og at Helfo mente klagerens journalføring var mangelfull. Med bakgrunn i en telefonsamtale med klageren hadde Helfo det inntrykk at klageren ikke førte journal i det hele tatt.

Ved brev av 25. november 2014 ba Fylkesmannen Helfo om ytterligere opplysninger i saken.

Ved brev av 9. desember 2014 til Fylkesmannen orienterte Helfo blant annet om at aktuelle datoer for Helfos kontroll av klagerens refusjonskrav var 11. februar, 6. mai og 30. juli 2014.

Helfo anmeldte 12. desember 2014 klageren for overtredelse av almindelig borgerlig straffelov (straffeloven) av 22. mai 1902 nr. 10 § 270 (bedrageri), subsidiært § 271 a (grovt uaktsomt bedrageri). Grunnlaget for anmeldelsen var opplysninger om at klageren i 2012, 2013 og 2014 hadde sendt refusjonskrav til Helfo for pasientbehandlinger, samtidig som han hadde deltatt på sykkelturner i utlandet. Opplysningene om sykkelturner hadde Helfo funnet ved søk på åpne internettsider.

Ved Fylkesmannens brev av 18. desember 2014 ble klageren orientert om at det var opprettet tilsynssak. Han ble blant annet bedt om utskrift/kopi av timebøker og samtlige pasientjournaler for datoene 11. februar, 6. mai og 30. juli 2014, og pasientjournaler for datoene 8. og 9. desember 2014. Han ble også bedt om kommentarer til bekymringsmeldingen fra Helfo.

Fylkesmannen mottok svar fra klageren ved brev av 27. januar 2015. Klageren opplyste at han skriver journaler for hånd for å spare tid, og deretter fører opplysninger inn i Pro-med pasientjournalssystem. Det hendte at ikke alle journaler ble skrevet inn daglig. Han opplyste at han hadde sendt refusjonskrav til Helfo som ikke var berettiget. Han forklarte at han eksempelvis hadde glemt å stryke pasienter ut av timelister når de ikke møtte til time, men at refusjonskrav likevel var sendt til Helfo. Klageren opplyste at han har akseptert Helfos oppstilling av feilutbetalinger og krav om full tilbakebetaling av disse. Vedlagt brevet fulgte timebok for henholdsvis 11. februar, 6. mai og 30. juli 2014, samt ukene 47 til og med 50 i 2014 og pasientjournaler for pasienter behandlet henholdsvis 11. februar, 6. mai, 30. juli, 8. og 9. desember, alle datoer i 2014.

Fylkesmannen ba i brev av 12. mars 2015 klageren om ytterligere dokumentasjon i saken; herunder utskrift av timebok for 6. januar 2015, kopi fra Promed og kopi av håndskrevne journaler/notater for 19 navngitte pasienter og journaler for alle som hadde vært til konsultasjon hos klageren 8. desember 2014. Ved klagerens brev av 1. april 2015 fikk Fylkesmannen oversendt klagerens timebok for 6. januar 2015 og etterspurte journaler.

Ved Helfos brev av 8. mai 2015 fikk Fylkesmannen oversendt vedtak av 30. januar 2015 om tilbakekreving av feilutbetalt refusjon med kroner 850 726,-. Med påslag for renter kom totalt krav på kroner 935 799,-. Vedtaket baserte seg på kontroll av regninger for behandling utført i perioden fra 1. januar 2012 til 30. juni 2014. Som grunnlag for Helfos vurdering var det blant annet vist til en spørreundersøkelse gjennomført blant 40 av klagerens pasienter, der de hadde blitt spurt om 19 behandlingsdatoer i 2014, se vedtaket side 11. Dette utgjorde 628 regninger/behandlinger, og pasientenes svar viste at de krysset av for «ikke tilstede» for 208 regninger. Vedlagt fulgte også vedtak av 27. januar 2015 om tap av retten til refusjon fra folketrygden i perioden fra 23. februar 2015 til og med 22. februar 2018. Til Helfos brev av 8. mai 2015 til Fylkesmannen var det vedlagt kopi av rettsbok av 16. april 2015 fra X tingrett med rettslig avhør av klageren og tilståelsesdom. Av dommen fremgikk det at klageren hadde erkjent straffeskyld i henhold til siktelsen, og at han uberettiget hadde krevd refusjon med kroner 76 000,- fra Helfo i perioden fra 1. januar 2013 til 31. august 2014. Dette for behandlinger som ikke hadde funnet sted idet klageren på de aktuelle tidspunktene hadde deltatt på sykkelturner i utlandet. Klageren ble dømt til 18 dager betinget fengsel

Saken ble ved Fylkesmannens brev av 12. juni 2015 oversendt Statens helsetilsyn for vurdering av en administrativ reaksjon mot klageren.

Klageren ble ved Statens helsetilsyns brev av 2. september 2015 orientert om at tilbakekall av hans autorisasjon som fysioterapeut ble vurdert. På vegne av klageren ble varselet kommentert i advokat Øyvind Krafts brev av 23. september 2015. Vedlagt fulgte Helfo klageinstans sitt vedtak av 7. september 2015. Her fremkom det at Helfo kontroll sitt vedtak av 21. januar 2015 om tap av retten til å praktisere for trygdens regning i tre år, ble stadfestet. Klageinstansens vedtak er endelig.

Klageren var i møte hos Statens helsetilsyn, sammen med advokat Kraft, jf. referat fra møtet 12. oktober 2015. Det fremkommer av referatet at klageren har opplyst at saken etter hans oppfatning skyldes slurv, og at den mangelfulle journalføringen skyldes mangel på tid. Han redegjorde for at han førte stikkord for hånd, men at han ikke har ført alt inn i pasientjournalene. Det ble vist til at de økonomiske forholdene knyttet til Helfo-saken nå var ordnet opp i, samt vist til at selve pasientbehandlingen hadde vært ryddig og ordentlig.

Det ble opplyst at klageren nå førte journal daglig, og at han skrev epikriser til pasientenes leger etter hver 6. behandling.

I Statens helsetilsyns brev av 23. oktober 2015 ble klageren anmodet om å sende inn ytterligere dokumentasjon; herunder utskrift av timebok/avtaleliste for ukene 36 og 38 i 2015 og utskrift fra elektronisk journal for til sammen ti ulike pasienter. I brev av 3. november 2015 fra advokat Kraft til Statens helsetilsyn ble det opplyst at klageren ikke hadde vesentlige innvendinger til møtereferatet, og den etterspurte dokumentasjonen ble oversendt.

Klagerens autorisasjon som fysioterapeut ble tilbakekalt i Statens helsetilsyns vedtak av 15. januar 2016. Klageren ble ansett uegnet til å utøve yrket som fysioterapeut forsvarlig på grunn av grove pliktbrudd og på grunn av atferd som anses uforenlig med yrkesutøvelsen.

Vedtaket ble påklaget ved advokat Øyvind Krafts brev av 1. februar 2016. Det ble samtidig anmodet om utsatt iverksetting av vedtaket om tilbakekall. Klageren fikk avslag på anmodningen om utsatt iverksetting i Statens helsetilsyns brev av 15. februar 2016.

Statens helsetilsyn vurderte saken på nytt, men kom til at det ikke fremkom nye opplysninger i klagen som ga grunn til å endre vedtaket om tilbakekall. Saken ble ved brev av 18. mars 2016 oversendt Statens helsepersonellnemnd for klagebehandling.

Klageren ble i brev av 22. november 2016 fra Statens helsepersonellnemnd orientert om at klagesaken ville bli behandlet i februar 2017. Han fikk i brev av 12. januar 2017 også informasjon om saksbehandlingen i nemnda.

Klageren møtte for nemnda, sammen med sin advokat, ved behandlingen av klagen.

Statens helsetilsyn viser til dom i X tingrett. Klageren har erkjent at han har fått utbetalt kroner 76 000 i refusjon ved å skrive regninger for behandlinger som ikke har funnet sted i perioden fra 1. januar 2012 til 31. august 2014.

Videre fremgår det av vedtakene fra Helfo av 27. og 30. januar 2015 at klageren også har krevd refusjon blant annet i tilfeller hvor pasienter ikke har møtt til time og/eller har avsluttet behandlingen hos klageren. Helfo har totalt krevd tilbakebetaling av kroner 850 726 i feilutbetalt refusjon. Statens helsetilsyn legger Helfos vurderinger i vedtakene til grunn i saken. Det vises til at Helfo er et organ med kompetanse på området, og at Helfo har samme beviskrav som Statens helsetilsyn.

Statens helsetilsyn har vurdert klagerens journalføring, og med en gjennomgang av innsendte journaler fra 2014 legges det til grunn at klageren ikke har ført journal for 45 av pasientene på timelisten. Øvrige innsendte journaler er også svært mangelfulle, med korte notater, fortrinnsvis skrevet i desember 2014. Dette til tross for at mange av pasientene er kronikere som har gått i behandling hos klageren over flere år. Det fremkommer i hovedsak ikke hvor pasientene er henvist fra og det er ikke mulig å se kontinuiteten i behandlingen eller hvilke observasjoner og vurderinger klageren har gjort underveis. Behandlingsplan og oppsummering av behandlingsresultater er også fraværende. Klagerens manglende og mangelfulle journalføring utgjør klare brudd på bestemmelsene om journalføring.

Klageren har sendt inn til journaler fra uke 36 og 38 i 2015. Statens helsetilsyn legger til grunn at klageren har endret og forbedret sin praksis for journalføring. Fra at journalføringen tidligere utgjorde klare brudd på bestemmelsene om journalføring, vurderes hans journalføring ut fra de ti journalene ikke å utgjøre brudd på disse, men til fortsatt å være avvik fra god praksis.

Det er positivt at klageren har vært åpen om sine handlinger og at han nå har endret sin praksis for journalføring. Bruddene på helsepersonelloven er imidlertid så grove at det ikke

anses tilstrekkelig med en mindre streng reaksjon enn tilbakekall. Det vektlegges at de aktuelle forholdene innebærer gjentatte og alvorlige tillitsbrudd, og at klageren over år har sendt inn fiktive krav til Helfo, også etter at han har fått veiledning.

Klageren viser til at det er situasjonen på vedtakstidspunktet som skal legges til grunn for vurderingen av om klageren er uegnet til yrkesutøvelse som fysioterapeut, jf. Rt. 2012 side 1985. Likevel har Statens helsetilsyn utelukkende basert sin avgjørelse på handlinger foretatt i 2014 og tidligere.

Det vises til at Helfo kontroll, i sitt vedtak av 27. januar 2015, la til grunn at forholdet normalt ikke ville føre til at klageren mistet autorisasjonen i tillegg til krav om tilbakebetaling. Hverken tilbakebetalingskravet fra Helfo eller vedtak om tilbakekall er å anse som straff. Klageren har gjort opp for seg økonomisk, er nå nøye med å etterleve regelverket og vil fortsette med dette i fremtiden. Klagerens økonomiske pliktbrudd er ikke alene tilstrekkelig til å tilbakekalle autorisasjonen. Dette spesielt når pliktbruddet har hatt økonomiske konsekvenser som ikke kan fortsette fremover, i og med at klageren ikke lenger praktiserer for trygdens regning.

Klagerens virksomhet har ikke vært til fare for pasientsikkerheten, og det er da heller ikke noen påviselig risiko for det i fremtiden. Klageren har arbeidet som fysioterapeut siden han fikk autorisasjon i 1976, og det har aldri vært tilsynssaker mot ham angående forhold som har medført fare for pasientene. Det ville være grovt urimelig om klageren nå skulle få tilbakekalt sin autorisasjon.

Det er ikke noe i saken som tilsier at klageren for fremtiden ikke vil føre journal i samsvar med helsepersonellovens bestemmelser. Det vises til at kontroll av klagerens journalføring i 2015 viste at klageren hadde endret og forbedret sin praksis.

Statens helsepersonellnemnds vurdering:

Nemnda har vurdert om det er grunnlag for å tilbakekalle klagerens autorisasjon som fysioterapeut fordi han er uegnet til yrkesutøvelse på grunn av grove pliktbrudd etter helsepersonellovens bestemmelser og atferd som anses uforenlig med yrkesutøvelsen, jf. helsepersonelloven § 57.

Nemnda legger alminnelig sannsynlighetsovervekt til grunn for bevisvurderingen. Det følger av rettspraksis og langvarig forvaltningspraksis at det er det mest sannsynlige faktum som skal legges til grunn.

Der er videre faktum slik det foreligger på nemndas vedtakstidspunkt som er avgjørende for vurderingen. Dette innebærer ikke at faktiske forhold som har skjedd forut i tid ikke er av relevans eller kan vektlegges. Nemndas vurdering må bygge på en samlet vurdering, der forhold tilbake i tid både kan belyse og underbygge vurderingen, av klagerens egnethet på vedtakstidspunktet.

Ressursbruk

Det fremkommer av helsepersonelloven § 6 om ressursbruk at helsepersonell skal sørge for at helsehjelp ikke påfører trygden unødvendig utgift eller tidstap. Nemnda har derfor vurdert om klageren urettmessig har krevd refusjon for pasientbehandling.

Klageren er domfelt, etter uforbeholden tilståelse, for i perioden fra 1. januar 2012 til 31. august 2014 å ha forledet ansatte i Helfo til å utbetale til seg kroner 76 000 for mye i refusjonskrav. Dette for behandlinger i april/mai i årene 2012, 2013 og 2014, som ikke fant sted, idet klageren i de aktuelle tidsrom deltok på sykkelturner i utlandet. Klageren ble dømt til 18 dager betinget fengsel. Det fremkommer av Helfos vedtak av 27. og 30. januar 2015 at klageren i tillegg til tilbakebetaling av feilutbetalt refusjon grunnet fiktive refusjonskrav,

også er pålagt å betale tilbake refusjon grunnet feil takstbruk (A2a, A2b), feil bruk av honorartakst ved yrkesskade og feil bruk av honorartakst på grunnlag av frikort tak 2. Vedtakene om tilbakebetaling av feilutbetalt refusjon og vedtak om tap av retten til å kreve refusjon fra folketrygden er endelige. Klageren har tilbakebetalt feilutbetalt refusjon i tråd med Helfos krav.

Nemnda har vektlagt det forhold klageren er domfelt for, og legger til grunn at klageren har fremsatt fiktive regninger for til sammen kr. 76 000,- i perioden fra 2012 til 2014. Nemnda har ikke vurdert refusjonskrav fra klageren ut over det forhold klageren er domfelt for. Dette med bakgrunn i at underlagsdokumentasjonen for Helfos vedtak ikke er fremlagt for nemnda. Det vises eksempelvis til at Helfos vedtak bygger på resultat en spørreundersøkelse og svar fra klagerens pasienter. Opplysningene knyttet til spørreundersøkelse er ikke fremlagt for nemnda ut over Helfos egen redegjørelse for vurderinger knyttet til pasientenes svar.

Nemnda har kommet til at klagerens fiktive regninger som utløste uberettiget refusjon utgjør brudd på helsepersonelloven § 6. Det vektlegges at det er snakk om gjentakende forhold over en treårsperiode. Bruddene utgjør videre grove pliktbrudd etter helsepersonelloven § 57. Det forhold at handlingene ligger noe tilbake i tid endrer ikke denne vurderingen.

Journalføring

Journalføringsplikten i helsepersonelloven §§ 39 og 40 er i hovedsak begrunnet i hensynet til kvalitet og kontinuitet i behandlingen, og hensynet til etterprøvbarehet av den helsehjelp som er gitt, se Ot.prp.nr. 13 (1998-1999) side 111. Dokumentasjonen skal blant annet inneholde opplysninger om pasientens tilstand, helsepersonells vurderinger, behandling og videre tiltak, jf. forskrift av 21. desember 2000 om pasientjournal (journalforskriften) § 8. Journalen skal føres fortløpende.

Klageren har erkjent at hans journalføring dels har vært manglende og dels har vært mangelfull. Dette underbygges av dokumentasjonen i saken for øvrig, særlig fremlagt journaldokumentasjon for enkeltpasienter.

Nemnda legger til grunn at klageren for en rekke pasientkonsultasjoner ikke har ført løpende journal. Dette er dels erkjent av klageren, og fremkommer av sakens dokumenter for øvrig. Blant annet fremkommer det av saken at klageren av Helfo er oppfordret til å fremlegge journaldokumentasjon for behandlinger 11. februar, 6. mai og 30. juli 2014, men at han ikke har ført journal for konsultasjoner som ble gjennomført disse datoene.

En gjennomgang av de av klagerens journalnotater som er lagt frem viser videre at de er svært kortfattede notater. Klagerens journalnotater inneholder generelt ikke nødvendige og relevante opplysninger om pasientenes diagnoser eller klagerens undersøkelse, utredning, behandling og plan for oppfølging av pasientene.

Som et konkret eksempel på manglende/mangelfull journalføring i fremlagt dokumentasjon viser nemnda eksempelvis til pasienten A. Av utskrift fra pasientens elektroniske journal datert 27. mars 2015 fremgår det at pasienten er henvist for 24 behandlinger. I den elektroniske journalen som er fremlagt for pasienten er det bare et notat, dette fra undersøkelse 6. januar 2015. Med bakgrunn i ark med behandlingsoversikt datert 30. mars 2015, fremgår det imidlertid at pasientens skal ha vært til behandling 11 ganger i tiden fra 21. november 2014 til 22. desember 2014. I håndskrevet journal fremlagt for pasienten er det notater henholdsvis datoene 21., 24. og 28. november og 9. og 15. desember 2014 (totalt fem notat). Det mangler således journalnotat for minst seks konsultasjoner hos klageren. Med bakgrunn i nemndas gjennomgang av dokumentasjonen i saken, legger nemnda til grunn at journalføringen for denne tilfeldig valgte pasienten, ikke er et enkeltstående tilfelle, men at tilsvarende manglende/mangelfull journalføring er gjennomgående for alle pasientene.

Klagerens pasientdokumentasjon er i det hele tatt vanskelig å få oversikt over, og preges etter nemndas vurdering gjennomgående av manglende samsvar mellom de ulike dokumentene. Det er eksempelvis manglende samsvar mellom opplysningene i fremlagte avtalelister og opplysningene i den enkelte pasienters fremlagte journal. Eksempelvis viser nemnda til at det i avtaleliste datert 11. februar 2014 er angitt at pasienten B hadde første behandling 11. september 2014. I fremlagte elektroniske journal for pasienten er det imidlertid et notat fra undersøkelse 15. januar 2014.

Det fremkommer av klagerens egne redegjørelser til saken, og den fremlagte dokumentasjonen, at klageren dels har håndskrevne journalnotat og dels har løpende elektronisk journal for pasientene. Til dette vil nemnda bemerke at det av journalforskriften § 5 fremgår at det, i tilfelle hvor det både føres papirjournal og elektronisk journal, klart skal fremkomme av begge hvilken dokumentasjon som føres hvor. Nemnda har ikke kunnet gjenfinne at klageren noe sted i journaldokumentasjonen som er fremlagt har gitt opplysninger om hvilke opplysninger som føres hvor. Klagerens journalføring har ikke vært i samsvar med forskriften § 5. I tillegg bemerker nemnda at klagerens håndskrevne journalnotater er svært lite lesbare, og at dette ikke kun skyldes eventuell utydelig kopi. Uten at andre kan forstå hva klageren har skrevet i journalen, mister notatene sin verdi som dokumentasjon.

Den manglende og mangelfulle journalføringen som er avdekket anses å være gjennomgående for klagerens virksomhet. Klagerens journalføring gir fare for et mangelfullt og/eller uriktig bilde både av pasientenes helsetilstand og den helsehjelp som er gitt.

Nemnda har merket seg at Statens helsetilsyn legger til grunn at klagerens journalføring er noe bedret i de ti journalene klageren har sendt inn fra ukene 36 og 38 i 2015, og at journalføringen ikke lengre utgjør brudd på bestemmelsene om journalføring, men at journalføringen er i strid med god praksis. Nemnda vektlegger at etterfølgende kontroll av klagerens journalføring har skjedd for et svært begrenset tidsrom i ukene 36 og 38 i 2015, og av ti journaler innsendt av klageren selv. Dette gir etter nemndas syn en begrenset mulighet til å vurdere om klagerens journalføringspraksis er endret i tilstrekkelig grad, slik at journalføringen nå er i tråd med helsepersonellovens bestemmelser. Nemnda har, i motsetning til Statens helsetilsyn, kommet til at klagerens journalføring også for de ti journalene fremlagt fra uke 36 og 38 i 2015 utgjør brudd på kravene til journalføring. Det vises til at det ikke fremkommer hva som er henvisningsgrunn, behandlingsplan, klagerens vurderinger og mål eller plan for behandlingen. Pasientenes sykehistorie bør videre komme klarere frem under anamnesene.

Nemnda har etter en samlet vurdering kommet til at klagerens journalføring utgjør et klart brudd på helsepersonelloven §§ 39 og 40. Bruddene utgjør videre grove pliktbrudd etter helsepersonelloven § 57.

Atferd uforenelig med yrkesutøvelsen:

Helsepersonell er avhengig av stor grad av allmenn tillit, og det stilles strenge krav til helsepersonellet for å opprettholde denne tilliten. Det er en grunnleggende forutsetning for å kunne utøve virksomhet som fysioterapeut at pasienter, samarbeidspartnere og allmennheten for øvrig har den nødvendige tillit til klageren. En fysioterapeut er i kraft av sin stilling gitt rett til å praktisere for trygdens regning. Ved dette påhviler det klageren en omfattende plikt til nøyaktighet og etterrettelighet når det gjelder å fremsette refusjonskrav.

Det forventes av en fysioterapeuts virksomhet at innsendte refusjonskrav til Helfo gjelder reelle konsultasjoner, inneholder korrekte medisinske opplysninger og gjenspeiler fysioterapeutens reelle fysioterapeutvirksomhet.

Nemnda har kommet til at klageren som følge av fremsettelsen av fiktive krav overfor Helfo også er uegnet til yrkesutøvelse som fysioterapeut på grunn av atferd som anses uforenlig med yrkesutøvelsen.

Samlet vurdering, tilbakekall etter helsepersonelloven § 57

Det foreligger brudd på helsepersonelloven §§ 6, 39 og 40. Forholdene er både enkeltvis og samlet sett alvorlige, og etter en samlet vurdering har nemnda kommet til at klageren er uegnet til forsvarlig yrkesutøvelse som fysioterapeut på grunn av grove pliktbrudd og atferd som anses uforenlig med yrkesutøvelsen, jf. helsepersonelloven § 57.

Vilkårene for tilbakekall er med dette oppfylt. Det må da vurderes om tilbakekall *skal* skje.

Det at klageren har tilbakebetalt feilutbetalt refusjon, er i klagerens tilfelle ikke tilstrekkelig til å gjenopprette tilliten til ham som fysioterapeut. Ved vurderingen vektlegges det blant annet at klagerens bedrageri av trygdemidler ble gjentatt ved tre tilfeller over tre år. Klageren har ikke dokumentert at han i etterkant av vedtaket om tilbakekall har gjort tiltak som har gjenopprettet tilliten til ham som helsepersonell eller at han har hevet sin kompetanse. Det er videre ikke dokumentert tiltak som anses å ha økt klagerens innsikt og kompetanse i forhold til journalføring. Med bakgrunn i de alvorlige avvik og mangler som er påpekt vil det være nødvendig med omfattende dokumentasjon for at klageren har forbedret sin kompetanse, eksempelvis gjennom kurs i journalføring eller veiledning, før tilliten til klageren igjen kan anses gjenopprettet.

Selv om det ikke er avdekket at klagerens mangelfulle journalføring i konkrete tilfeller har medført fare for pasientsikkerheten, vektlegges det at mangelfull journalføring generelt utgjør generelt en fare for sikkerhet i helsetjenesten. Det vanskeliggjør samarbeid med annet helsepersonell ved en eventuell henvisning av pasienten, og er således egnet til å påføre pasienten en betydelig belastning. Det er også viktig for pasienter at opplysninger om hvilken behandling som er utført sikres, slik at det er mulig å skape kontinuitet i behandlingen ved bytte av behandler. Journalen er videre viktig for tilsynsmyndighetenes og Helfos kontroll av helsepersonell.

Det vektlegges det at de aktuelle pliktbruddene gjelder svært sentrale områder for en fysioterapeut, og at klagerens virksomhet generelt fremstår som preget av manglende kontroll.

Saken er samlet sett alvorlig, og nemnda har kommet til at klagerens autorisasjon som fysioterapeut skal tilbakekalles. Tilbakekall av klagerens autorisasjon er ikke et uforholdsmessig inngrep i denne saken. Ved vurderingen er det hensynet til sikkerhet for pasienter, kvalitet i helsetjenesten og tillit til helsepersonell og helsetjeneste som vil være sentralt, jf. helsepersonelloven § 1.

I møte med nemnda opplyste klageren at han ikke har fått konkret veiledning av Helfo knyttet til refusjonskrav. Nemnda legger imidlertid til grunn at klageren, slik det er redegjort for i Helfos vedtak av 27. januar 2015 på side 5, punkt 3.1.3, en rekke ganger og helt tilbake til 18. desember 2001 har fått råd og veiledning fra Helfo, og at fremsatte refusjonskrav en rekke ganger tidligere er avvist av Helfo grunnet feil. Til tross for dette viser foreliggende sak en fortsatt manglende vilje og evne til å forholde seg til gjeldende regelverk. Klageren fremstår med dette som lite korrigerbar.

Klagen har etter dette ikke ført frem, og det påklagede vedtaket stadfestes.

Rune Bård Hansen

Inger Bonnie Gjerde

Siv Hallgren

Trond «klager»
Hansen

Øystein Kilander

Rune Raudeberg

Eva Opshaug

Vedtaket er godkjent elektronisk